

ΠΑΝΘΕΣΠΙΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ίδρυσις το 1935—Περίοδος Γ΄
Αριθμός φύλλου 310/41

ΤΡΙΤΗ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1956

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Αι Συνδρομαί ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμή Φύλλου: Δραχ. 1

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Δήμων, Ένώσεων	δρ. 300
Τραπεζών	
Κοινοτήτων, Έπαγ.	» 200
γελ. Όργανώσεων	
Ίδιωτων έσωτ. έτησ.	» 50
» » έξωτ. »	» 30
Έξωτερικού έτησ. δολ.	12
Δημοσιεύσεις κατά χι-	
λιοστόν χώρου	» 1.5
Κοινωνικά	» 15
Έμβάσματα, άλληλογραφία:	
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΝ	
Ηγουμενίτσαν	

ΤΑ ΟΙΚΗΜΑΤΑ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ Η... ΨΥΡΟΚΩΣΤΑΙΝΑ ΚΡΑΤΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΥΓΕ ΤΟΥΣ!

Είς την παραδοθείσα εις τας φλόγας υπό των επίδρομων Ίταλων Πολίτην μας, έδημιουργήθη σοβαρόν στεγαστικόν πρόβλημα εύθως μετά την άπελευθέρωσιν. Πρόβλημα στεγάσεως των άστέγων κατοίκων, των Δημοσίων υπαλλήλων. Διά την λύσιν του σοβαρού τούτου προβλήματος τὸ Κράτος άνήγειρε, άριθμόν τινα πολυκατοικιών, προσοριζόμενων αποκλειστικῶς δια τοὺς υπαλλήλους. Άνήγειρεν επίσης καί περί τὰ 100 οικήματα δια τὴν στεγάσιν των συνεπεία του ελληνομοῦ καταστάντος κατὰ τὸν κατόικον τῆς Ηγουμενίτσας.

Όπως καί εἰς τὸ ζήτημα τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας, οὕτω καί εἰς τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς των οικήματων υπῆρξε τραγελαφική ἡ υπό τοῦ Κράτους χαράχθεισα γραμμή. Δέν έπικράτησε πνεῦμα δικαιοσύνης οὐτε κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν των Δημοσίων υπαλλήλων, οὐτε καί κατὰ τὴν διανομὴν των λαϊκῶν οικήματων εἰς τοὺς δατέγους ιδιώτας. Οἱ υπάλληλοι διηρέθησαν εἰς προνομιοῦχους καί μή. Οἰκογενειαρχαί έλάμβανον ἐν δαμάτιον καί ἐγγενέδες περισσότερα, τὰ ὅποια εἶχον μετατρέψῃ εἰς γκαρσονιέρες. Άλλοι έστεγάζοντο εἰς ιδιωτικά οικήματα πληρώνοντες τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ των δι' ἐνοίκια, ἄλλοι δέν ἐπλήρωνον τίποτε εἰς τὸν δημόσιον ὡς ἐνοίκιων, μολοντί αἱ ἀποδοχαί των ἦσαν ἀνώτεροι των πρῶτων.

Τὸ Κράτος έθέσπισε Νόμους καί ἀποφάσεις ὑπουργικαί ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ρυθμίζουσαι τὸν τρόπον τῆς διανομῆς των λαϊκῶν οικήματων καί καθορίζουσαι τὰς προϋποθέσεις στεγαστικοῦ δικαιώματος καί σειράς προτεραιότητος ἐκάστου.

Οὕτω καθωρίσθη ὡς βασική προϋπόθεσις δημοσιονομικῆς δικαιοσύνης στεγάσεως ἡ μόνιμος ἐν τῇ Πολίτει μας ἐγκατάστασις τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940. Δικαιωτάτη ἡ προϋπόθεσις αὕτη. Έπρεπε δικαιοῦς νὰ προτιμηθοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι εἶχον συνιδέσει τὴν ὑπαρξίν των καί τὸ συμφέρον των μετὰ τὴν Ηγουμενίτσαν καί οἱ ὅποιοι υπέστησαν καταστροφὰς κατὰ τὴν εἰσβολὴν των κατακτητῶν καί νὰ ἠκολούθουν ἄλλοι, ἄλλων κατηγοριῶν, ἐφ' ὅσον θὰ ἐπερίσσειον οἰ-

κήματα.

Δυστυχῶς κατὰ τὴν ἐφομῶν των Νόμων καί ἀποφάσεων τούτων δέν ἐτηρήθησαν αἱ προϋποθέσεις αὐταί. Πνεῦμα δικαιοσύνης δέν ἐπεκράτησε. Οὕτω μόνιμοι κάτοικοι Ηγουμενίτσας κατὰ τὸ 1940, ἀπεκλείσθησαν ἐπὶ τῷ λόγῳ οὗτι εἶχον κατοικίαν ἄλλην εἰς τὸ χωρίον τῆς καταγωγῆς των. Άλλ' ἂν αὐτοὶ ἠδύναντο νὰ κατοικήσουν εἰς τὰ χωριά των, δέν ὑπῆρχε λόγος νὰ συνδέσουν τὴν τύχην των μετὰ τὴν Ηγουμενίτσαν καί νὰ ὑποστῶσι τὰς οἰας υπέστησαν καταστροφὰς καί λεηλασίας, ἀπολέσαντες καρποὺς τῆς σκληρᾶς των ἐργασίας καί περιελθόντες εἰς ἐνδεαν. Άλλοι ἄλιν, ξένοι πρὸς τὴν Ηγουμενίτσαν, ἐγκατασταθέντες ἐνταῦθα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἐδικαιώθησαν στέγης, ἐπὶ τῷ λόγῳ οὗτι ἦσαν πυροπαθεῖς εἰς τὰ χωρία των καί μετέφερον ἐκεῖθεν τὰ στεγαστικά των δικαιώματα ἐνταῦθα. Παρουσιάσθη οὕτω τὸ τραγελαφικὸν φαινόμενον, οἱ μὲν ἀστικῶς ἐγκατε-

στημένοι ἐνταῦθα νὰ ἐπαλέθουν εἰς τὴν ἀγροτικὴν ζωὴν, ὑποχρεωθέντες νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ χωριά των καί νὰ στεγασθοῦν εἰς τὰ οικήματα των προογόνων των, οἱ δὲ διαβιόντες εἰς τὰ χωρία των, ὡς ἀγρόται, νὰ μετατραποῦν εἰς ἀστούς, ἐγκαθιστάμενοι ἀστικῶς ἐν τῇ τῆς Ηγουμενίτσας, ἀνεξαρτήτως ἂν ἦσαν κάτοικοι αὐτῆς τὸν Ὀκτώβριον 1940. Υπῆρξεν ὀφθαλμοφανὴς καί ἄδικος καί ἀντικοινωνική ἡ λύσις αὕτη. Πέραν ὅμως των δύο τούτων κατηγοριῶν, ἐδημιουργήθη καί τρίτη κατηγορία. Ἡ κατηγορία των ἐπιτηδειῶν, οἱ ὅποιοι ἐδικαιώθησαν στέγης ὡς εὐνοούμενοι τῆς κρατούσης φατρίας, χω-

ρίζ νὰ ὑπῆρξαν ποτὲ κάτοικοι Ηγουμενίτσας καί οἱ ὅποιοι εἶχον εἰς τὰ χωρία ὅπου κατῴκουν στέγην καί δέν υπέστησαν οὐτε πυροπαθειαν, οὐτε καταστροφὰς καί λεηλασίας. Οὗτοι ἐξακολούθουν δυστυχῶς νὰ κατέχουν τὰ παραχωρηθέντα εἰς αὐτοὺς οικήματα, μολοντί ἐξακολουθοῦν νὰ κατοικῶν οἰκογενειακῶς εἰς τὰ χωρία των.

Έναντίον των ἀτασθαλιῶν τούτων ὕψωσε, ὡς πάντοτε, τὸ ἀνάστημά της ἡ ἐφημερίς αὕτη, ἡσκήσε δρῶ-

στικῶς κατὰ τρόπον προδιαγεγραμμένον ὑπὸ των Νόμων καί τῆς λογικῆς. Δύναται νὰ ὑποδείξῃ ὁ Βουλευτὴς κάποτε — καί ὅχι κατὰ κανόνα — τὰς κατὰ τὴν γνώμην του ὁρθὰς λύσεις, ἀλλὰ πάντοτε συμβουλευτικῶς καί ὅχι κατὰ τρόπον προδήλως πιεστικόν καί ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν των κομματικῶν του συμφερόντων. Διότι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν καταρρακώνεται ἡ ἐννοία τοῦ Κράτους καί ἐκμηδενίζεται ἡ προσωπικότης των ἐκπροσώπων τούτου, οἱ ὅποιοι καί πλέον ἀνεπηρέαστοι δύνανται νὰ ἐχῶσι γνώμην ἐπὶ των ζητημάτων, των ἀπασχολούτων τὸν τόπον μετὰ τὸν ὅποιον δέν τὸν συνδέουν προσωπικά καί πολιτικά συμφέροντα των καί τὴν εὐθύνην ἀκεραίαν φέρουν διὰ τὴν ἐπὶ λυσιν των ζητημάτων τούτων, ὑποκείμενοι εἰς ἔλεγχον.

Εἰς τὸ παρελθὸν εἶχε τόσον ἐκτροχιασθῇ ἡ Κρατικὴ ἐξουσία ἐκ τῆς πλήρους σχεδὸν ὑποδουλώσεως εἰς τὰς κελεύσματα τοῦ Πολιτικοῦ κόσμου καί των κομματικῶν παραγόντων τούτου, ὥστε καὶ πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινῶν εἶχεν ἐκλείψῃ καί τὰ πάντα εἶχον παραλύσῃ. Έννοια Κράτους δέν ὑπῆρχε. Ἡ ἐξουσία ἤσκειτο ἀπὸ τὸν ἰσχυρὸν τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ἐπαμείζοντο τὰς εὐθύνas οἱ ἀσκούντες αὐτήν.

Εἶχε μεταβληθῇ ἡ Κρατικὴ μηχανὴ εἰς Πρακτορεῖον διεκπεραιώσεως κομματικῶν ὑποθέσεων καί ἐνεφάνιζε εἰκόνα πλήρους ξεχαρβάλωματος.

Απὸ τίνος χρόνου ἡ κατάστασις μετεβλήθη πρὸς τιμὴν τοῦ Κράτους καί των ἐκπροσώπων των. Συμφέρον καί καθήκον ὅλων εἶναι νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν προώθησιν πρὸς τὰ ἄνω διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν αἰγλήν ποὺ πρέπει νὰ ἔχη ἡ Κρατικὴ ἐξουσία. Μπορεῖ νὰ δημιουργοῦνται καί σφάλματα. Άνθρώπων αὐτὸ. Άλλὰ ταῦτα ὁ ποδεκνύονται καί θεραπεύονται.

Άρκει νὰ κινούμεθα μόνον ἀπὸ τὴν σκέψιν τῆς ἐξυπηρέτησεως τοῦ Δημοσίου καί ὅχι τοῦ προσωπικοῦ ἡ κομματικοῦ συμφέροντος. Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ τέλος ὅτι τὰ ὄργανα τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας βάλλονται συνήθως ἀπὸ τὸν Πολιτικὸν κόσμον, ὁσάκις ἀνθίστανται εἰς τὰς πιέσεις πρὸς ἐξυπηρέτησιν προσωπικῶν συμφερόντων φίλων των ἢ κομματικῶν συμφερόντων των ἰδίων. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτη οἱ υπάλληλοι ἐξυψοῦνται εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν καί ζημιούται ὁ Πολιτικὸς κόσμος. Διὰ νὰ μὴ συμβῇ τὸ δεύτερον, χρειάζεται ν' ἀφεθῇ ὁ υπάλληλος ἐλεύθερος νὰ ἐκτελή τὰ καθήκοντά του κατὰ συνείδησιν καί ὁ Πολιτικὸς κόσμος ν' ἀσκήσῃ κατὰ συνείδησιν ἐπὶ τῇ ἀσκήσει καὶ ὅχι κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ Πολιτικοῦ τοῦ συμφέροντος, τὸν ἔλεγχον.

Άν γίνῃ αὐτὸ ὑπάρχει ἔλπις νὰ γίνῃ καί τὸ Ρωμέϊκον Κράτος εὐνοούμενον καί νὰ ἐκλείψῃ ἡ φαυλοκρατία ποὺ μαστίζει τὴν ψυροκωσταῖνα ἀπὸ τῆς συστάσεως της εἰς τὴν Βασιλείαν! Έάν...

Ἡ «Πανθεσπρωτικὴ»

ἀσκεῖται κατὰ τρόπον προδιαγεγραμμένον ὑπὸ των Νόμων καί τῆς λογικῆς. Δύναται νὰ ὑποδείξῃ ὁ Βουλευτὴς κάποτε — καί ὅχι κατὰ κανόνα — τὰς κατὰ τὴν γνώμην του ὁρθὰς λύσεις, ἀλλὰ πάντοτε συμβουλευτικῶς καί ὅχι κατὰ τρόπον προδήλως πιεστικόν καί ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν των κομματικῶν του συμφερόντων. Διότι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν καταρρακώνεται ἡ ἐννοία τοῦ Κράτους καί ἐκμηδενίζεται ἡ προσωπικότης των ἐκπροσώπων τούτου, οἱ ὅποιοι καί πλέον ἀνεπηρέαστοι δύνανται νὰ ἐχῶσι γνώμην ἐπὶ των ζητημάτων, των ἀπασχολούτων τὸν τόπον μετὰ τὸν ὅποιον δέν τὸν συνδέουν προσωπικά καί πολιτικά συμφέροντα των καί τὴν εὐθύνην ἀκεραίαν φέρουν διὰ τὴν ἐπὶ λυσιν των ζητημάτων τούτων, ὑποκείμενοι εἰς ἔλεγχον.

Εἰς τὸ παρελθὸν εἶχε τόσον ἐκτροχιασθῇ ἡ Κρατικὴ ἐξουσία ἐκ τῆς πλήρους σχεδὸν ὑποδουλώσεως εἰς τὰς κελεύσματα τοῦ Πολιτικοῦ κόσμου καί των κομματικῶν παραγόντων τούτου, ὥστε καὶ πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινῶν εἶχεν ἐκλείψῃ καί τὰ πάντα εἶχον παραλύσῃ. Έννοια Κράτους δέν ὑπῆρχε. Ἡ ἐξουσία ἤσκειτο ἀπὸ τὸν ἰσχυρὸν τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ἐπαμείζοντο τὰς εὐθύνas οἱ ἀσκούντες αὐτήν.

Εἶχε μεταβληθῇ ἡ Κρατικὴ μηχανὴ εἰς Πρακτορεῖον διεκπεραιώσεως κομματικῶν ὑποθέσεων καί ἐνεφάνιζε εἰκόνα πλήρους ξεχαρβάλωματος.

Απὸ τίνος χρόνου ἡ κατάστασις μετεβλήθη πρὸς τιμὴν τοῦ Κράτους καί των ἐκπροσώπων των. Συμφέρον καί καθήκον ὅλων εἶναι νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν προώθησιν πρὸς τὰ ἄνω διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν αἰγλήν ποὺ πρέπει νὰ ἔχη ἡ Κρατικὴ ἐξουσία. Μπορεῖ νὰ δημιουργοῦνται καί σφάλματα. Άνθρώπων αὐτὸ. Άλλὰ ταῦτα ὁ ποδεκνύονται καί θεραπεύονται.

Άρκει νὰ κινούμεθα μόνον ἀπὸ τὴν σκέψιν τῆς ἐξυπηρέτησεως τοῦ Δημοσίου καί ὅχι τοῦ προσωπικοῦ ἡ κομματικοῦ συμφέροντος.

Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ τέλος ὅτι τὰ ὄργανα τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας βάλλονται συνήθως ἀπὸ τὸν Πολιτικὸν κόσμον, ὁσάκις ἀνθίστανται εἰς τὰς πιέσεις πρὸς ἐξυπηρέτησιν προσωπικῶν συμφερόντων φίλων των ἢ κομματικῶν συμφερόντων των ἰδίων. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτη οἱ υπάλληλοι ἐξυψοῦνται εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν καί ζημιούται ὁ Πολιτικὸς κόσμος. Διὰ νὰ μὴ συμβῇ τὸ δεύτερον, χρειάζεται ν' ἀφεθῇ ὁ υπάλληλος ἐλεύθερος νὰ ἐκτελή τὰ καθήκοντά του κατὰ συνείδησιν καί ὁ Πολιτικὸς κόσμος ν' ἀσκήσῃ κατὰ συνείδησιν ἐπὶ τῇ ἀσκήσει καὶ ὅχι κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ Πολιτικοῦ τοῦ συμφέροντος, τὸν ἔλεγχον.

Άν γίνῃ αὐτὸ ὑπάρχει ἔλπις νὰ γίνῃ καί τὸ Ρωμέϊκον Κράτος εὐνοούμενον καί νὰ ἐκλείψῃ ἡ φαυλοκρατία ποὺ μαστίζει τὴν ψυροκωσταῖνα ἀπὸ τῆς συστάσεως της εἰς τὴν Βασιλείαν! Έάν...

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 12ης τρέχ. δημοσιεύεται εἰς Ἀθηναίῃ ἐφημερίδα ἀναποκρίσεις ἐξ Ἰωαννίνων, ἀναφερομένη εἰς ἀσχημείας τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου διὰ τὰς ὁποίας ἐξηγέρθησαν ὅλαι αἱ Ὀργανώσεις Ἰωαννίνων. Ὁ ἀναποκρίτης καταγγέλλει ἀσχημείας τοῦ Διοικητικοῦ Διευθυντοῦ ὡς ἐκδιδῶν εἰς ἀδεύτους σχέσεις τὰς ἀδελφὰς Νοσοκόμους κ. τ. λ.

Μόνον εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἐπικρατεῖ ἡ πρωτότυπος ἀντίληψις ὅτι δέν πρέπει ν' ἀσχολῆται κανεὶς μετὰ Νοσοκομειακά ζητήματα καί νὰ φέρῃ εἰς φῶς ἀτασθαλίας ἢ καὶ ἀσχημείας, γιατί.. θλάπτεται τὸ Νοσοκομεῖον! Χάνει τὴν αἰγλήν του! Δέν ἐξεγείρεται ἡ κοινὴ γνώμη. Δέν ἀγανακτοῦν αἱ Ὀργανώσεις! Ὀργιάζουν αἱ διαδόσεις ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς βάρος τοῦ Ἰδρυμάτος μας. Πολλὰ φημολογοῦνται καί πολλὰ λέγονται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα ἀλλὰ δέν κινοῦν τὴν περιέργειαν καί τὸ ἐνδιαφέρον κανενὸς γιὰ τὴν ἔρευνα. Καί ἂν κανεὶς τολμήσῃ καί ἀκριβοδῶς ν' ἀσχοληθῇ μετὰ συμβαδίνοντα εἰς τὸ Νοσοκομεῖον δὲ συγκεντρώσῃ τὰ θέλη ὅλων ἐναντίον του, ὡς σαμποταριστῆς τοῦ Νοσοκομείου. Τὸ κακὸ ποῦ γίνεται στὸν τόπον μας, ποῦ ἐπικρατοῦν περιέργειαι ἡδίκως ἀντιλήψεις, δέν συμβαίνει πούθεν. Εἰς τὸν τόπον αὐτὸν θεωρεῖται ἡδίκως κολάσιμος πρᾶξις ἡ ἔρευνα ἐπὶ διαδόσεων. Τὸ φῶς τῆς ἀληθείας δέν ἀναζητεῖται. Γιατί δέν συμφέρεῖ εἰς τὸ... Ἰδρυμα. Χάριν, λοιπόν, τοῦ... κύρους τοῦ Ἰδρυμάτος δέν συζητοῦνται αἱ ἀσχημείαι, ἀλλὰ συγκαλύπτονται. Ὅμως ἀκριδῶς, χάριν τοῦ κύρους τοῦ Ἰδρυμάτος καί τῆς ἀξιοπρεπείας των προσώπων, ποῦ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸ Ἰδρυμα, ἐπιβάλλεται ἡ ἔρευνα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Τιμωρία ἀγοφύλακος

Ὁ ἀγοφύλαξ Καστρίου Ἀγ. Βλασίου κ. Δ. Α. κατέλαβεν αὐθαίρετως καί δι' ἱδίων λογισμῶν εἰς τὸν Βάλιον Ραγίου τεμάχιον ἐκτάσεως 4—5 στρεμμάτων, εἰς τὸ ὅποιον προέβη εἰς διακοτικὰς πράξεις, μολοντί τοῦτο ἀνήκεν εἰς ἄλλον ἀγρότην. Καταγγελλεῖς κατεδικάσθη ὑπὸ τὸν Μονομελῆ Δικαστηρίου. Άλλὰ καί ὡς ἀγοφύλαξ ἐκρίθη παρὰ τοῦ Ε.Σ.Α. ἀπολυτός, διότι ἡ πράξις του ἦτο ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἰδιότητά του. Ὁ κ. Νομάρχης, δι' ἀποφά-

σεως του, ἐπέβαλε εἰς αὐτὸν ποινὴν μηνιαίας παύσεως του, κριθεὶς ἐπεικῶς διότι ἐπρόκειτο περὶ καλοῦ ἀγοφύλακος. Ἀς τῶσον αὐτὸ ὅπως των οἱ ἀγοφύλακες. Έπέραςε ἡ ἐποχὴ ποὺ τοὺς ἐπροστάτευον οἱ Βουλευταί...

Ἄηδες φαινόμενον

Εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ κ. Σούλα ἐνταῦθα, συνηντήθησαν δύο Καραμανλικὶ Βουλευταί. Δημοσία καί εἰς ἐτήκοον των θαμνῶν ὁ εἰς κατέκρινε τὸν ἄλλον διότι ἐπεδείκνυε ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ νὰ δοθοῦν περισσότερα Συνέχεια εἰς 2αν σελίδα

Σὺν χρονογράφημα

“ΕΙΜΑΣΘΕ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ”

Έχουμε πανηγύρια ἑθνησυνετικά, ἐμπορικά. Τρέχουμε σ' αὐτὰ, μικροὶ καί μεγάλοι. Γιά ποῖο σκοπὸ; Στὴν ἑθνησυνετικὴ πανηγύρι, ἔτρεχαν οἱ παλαιότεροι ἀπὸ ἑθνησυνετικὴ εὐλάβεια. Ἀπὸ πίστη πρὸς τὸν θαυματουργὸ Ἅγιο. Ἀπὸ ἑθνησυνετικὴν, Βαθεῖα ἡ πίστη πρὸς τὸν θαυματουργὸ Ἅγιο. Μετὰ ἑθνησυνετικὴν κατανύξιν παρακολούθησαν τὴν θείαν λειτουργίαν. Μιλοῦσαν μετὰ θαυμασμοῦ γιὰ τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου ἡ τῆς Μεγαλόχαρης, στὰ ὁποῖα καί ἐπίστευον. Κάθε ἀνθρώπινη κακία καί ἀδυναμία ἐμενε ἔξω τοῦ ἱεροῦ χώρου. Καμιά πονηρὴ σκέψις. Χώματα καί φλοῦδες δένδρων ἔπεσαν ἀπὸ τὸν ἱερὸ οἶκον τοῦ Ἁγίου. Τάκταν φυλαχτὸ καί τὰ κρεμοῦσαν στὰ παιδιὰ τους. Ὅλα αὐτὰ τάκταν γιατί ἐπίστευον στὸν Ἅγιο. Ἐκάναν ἐκεῖ στὴν Πανηγύρι τοῦ Ἁγίου καί θεοῦ γιὰ νὰ ἐξαγνισθοῦν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας καί νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν ἐλαφρομένη τὴν συνείδησιν καί μετὰ τὴν ἐλπίδα ἡ τὸ θαύμα τοῦ Ἁγίου ἀκούσε τὴν εὐαγγελικὴν ἐξομολόγησιν των ἀμαρτημάτων τους καί τοὺς

συγχώρησε. Τώρα ὅμως τί γίνεται; Δέν ἀφίνουν καί τώρα οἱ χριστιανοὶ νὰ χαθῇ ἡ εὐκαιρία. Καί τώρα τρέχουν στὰ πανηγύρια ἅλλ' αἱ σημερινῆς πανηγύρις δέν ἔχουν τὴν αἰγλήν τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς. Κρατοῦν σημεῖωμα γιὰ τοὺς Ἁγίους ποὺ γιὰ χάρι τους γίνεται ἡ πανηγύρις καί μετὰ τὴν φρονολογία τους. Γιά νὰ μὴ λησμονήσουν καμμιὰ. Γιά νὰ τρέξουν πανηγύρι. Ὅχι γιὰ νὰ ἐξαγνισθοῦν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας των. Ὅχι ἀπὸ ἑθνησυνετικὴν καί ἀπὸ πίστη καί εὐλάβεια πρὸς τὸν θαυματουργὸ ποὺ γιστᾶζει Τρέχουν γιὰ νὰ γλεντήσουν. Γιά ψυχαγωγίαν. Γιά ἐπίδειξιν. Γιά νὰ δείξουν γυμνά μπράτσα καί σωματικὰς καμπυλότητας. Καί γιὰ... ἄλλες σωματικὰς χάρες. Γιά νὰ ἱκανοποιήσουν τὸ πονηρὸ πνεῦμα. Γιά ν' ἀμαρτήσουν περὶ πολλοῦ. Παλοῦν τὴν γλῶσσαν, τὸ κρέατι, τὸ καλαμπόκι, τὸ στάρι, τὸ ψωμὶ θεοῦ γιὰ νὰ ἐξαγνισθοῦν καί νὰ πάνε στὴν Πανηγύρι. Τώρα, πίνουσι, γλεντοῦν. Χορεύουσιν μετὰ τὴν ψυχὴν. Ὁ περίβολος τῆς Ἐκκλησίας σωστὴ ἐμποροπανηγύρις. Ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ Συνέχεια εἰς 2αν σελίδα

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Θ! Φρονούμεν ότι απεδώσαμε πλήρη χαρακτηρισμόν, ανταποκρινόμενον, πρὸς τὴν πραγματικότητα, τὸν ὅτι ἡ Πολιτεία ἀνέθηκε τὴν ὑψηλὴν καὶ λεπτοτάτην ἑθνικὴν ἀποστολὴν τῆς διώξεως τοῦ Κομμουνισμοῦ εἰς τὸν κομπογιαννισμὸν τῶν ὁργάνων τῆς τάξεως. Τῇ ἀληθείᾳ, τὸ χωριό τοῦ πολεμίου, μὲ τὴν πενιχρὰν μόρφωσιν ποὺ μπαίνει στὸ Σῶμα τῆς Δημ. Ἀσφαλείας διὰ τῆς ἐξασφάλισιν ἐνὸς ἡμερομίσθου, ὅπου καὶ ἐξελεσθεὶς ἀποκτῶν καὶ βαθμοῦς, σὺν τῇ μὲν πρὸς τὴν ἀντιρροπὴν τοῦ Κομμουνισμοῦ, ὅπως ἐμφανίζεται ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ τῇ πράξει; Αἱ ἰδέαι τοῦ περὶ Κομμουνισμοῦ εἶναι φυσικὸν νὰ εἶναι συγκεχυμέναι. Μᾶλλον ἀγνοῦσι. Τὸ Κράτος δὲν τὸν ἐφώτισε. Δὲν τοῦ ἐδίδασκε ποῖος εἶναι ὁ Κομμουνισμός, τί ἐπιδιώκει καὶ τί μέγα ἐφαρμόζει. Ἐπειτα νὰ τοῦ πῇ πῶς πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ οἷα νὰ τὸν καταπολεμήσῃ. Τὸ Κράτος τοῦτέστι δὲν κατέστρωσε σχέδιον καὶ ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐκτέλεσιν εἰς τὰ Ἀστυν. Ὅργανα, ὥστε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου νὰ ἐπιφέρῃ τὴν νίκην καὶ τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ ἀντιπάλου. «Ἦταν, ἐπομένως, στραβὸ τὸ κλίμα, τῷ φάγε καὶ ἡ γῆ» λέγει ἡ λαϊκὴ παροιμία, ἡ ὁποία ἔχει θεσπὶς ἐν προκειμένῳ. Ἀκατάρτητος ὁ χωροφύλαξ Συγκεχυμένας εἶχε ἰδέας περὶ Κομμουνισμοῦ. Προκαταλημμένος, συνεπεία τῶν γνωσθάν ἀμαρτηρῶν γεγονότων, ἐναντίον τοῦ Κομμουνισμοῦ, ἔβλεπε μὲ τὸ πρῶτον τοῦ μίσους καὶ τῆς προκαταλήψεως τὰ πράγματα. Καὶ διέκρινε μὲ τὴν νοσηρὰν τοῦ διάνοιαν πάντοτε Κομμουνιστὰς, κινουμένους κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ ὅταν ἀκόμη ἐπρόκειτο περὶ ἑθνικοφρόνων καὶ ἐξαίρετων πατριωτῶν.

Τὸ Κράτος δὲν ἐφρόντισε νὰ ἀποβάλῃ ἀπὸ τὸ ὄργανον τῆς τάξεως τὰς ἐλλείψεις τοῦ, τὴν προκατάληψιν, τὸ μίσος, διὰ νὰ δύναιται νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα μὲ τὸν φανερὸν τῆς ἀντικειμενικότητος. Δὲν ἐδίδασκε οὐδέποτε ἀπομωνώσεως καὶ ἀποτοξινώσεως τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἀπὸ τοῦ Κομμουνιστικῆς μίαςμας.

Ὅπως ἀντιθέτως τὴν στραβὴν περὶ Κομμουνισμοῦ ἰδέαν τοῦ χωροφύλακος τὴν ἀπεσπάρωσε καὶ τὰς ἀποστραβῶν ἐν συνεχείᾳ τὸ Κράτος. Αὐτὸ ἐψήφησε διαφόρους Νόμους ἀποβλέποντας δὴθεν εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ Κομμουνισμοῦ. Αὐτὸ ἐθέσπισε μέτρα, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ ἀνέτελλε εἰς τὸν ἀδαφὶ χωροφύλακα καὶ τὰ ὅποια ἀντὶ νὰ ἐξουαντώνουν τὸν Κομμουνισμὸν, τούναντιον τὸν γιγαντῶνον Δικαιώματα ἔδωκε εἰς τὰ ὄργανα τῆς τάξεως, εἰς τὴν ἀδαφισμένην τὸν ὅποιον ἀνέθηκε τὴν τύχην τοῦ κάθε ἑλλήνου πολίτου. Τὸ Κράτος ἔκαμε Νόμους ἐξασφαλίζοντας τὴν ἀσυδοσίαν καὶ τὸ ἀτιμωρητὸν τῶν ἀδανῶν ὁργάνων τῆς τάξεως δι' ἐνεργείας κατὰ τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν ὅταν ταῦτα ἡβλημένως ἢ ἀσυναισθητῶς ἐβλαπτοῦν οἰονδήποτε καὶ οἱ ἔχον ὑπονοίας περὶ δράσεως καὶ σκέψεως στρεφόμενων κατὰ τὸ Κοινωνικὸ Καθεστῶτος. Τὸ Κράτος ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύω φηκέλους ἀνέγει λαγῶν καὶ ἀνευ εὐθύνης. Καὶ νὰ δημιουργῶσι ἑθνικοφρόνας ὡς Κομμουνιστὰς. Τὸ Κράτος διενόησεν τὰ πιστοποιητικὰ Κοινωνικῶν φρονημάτων καὶ ἀνέθηκε εἰς τὸν χωροφύλακα τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ἑλλήνων εἰς ἑλ

ληνας καὶ μὴ. Εἰς Πατρίδας καὶ Προδότας. Τὸ Κράτος ἐσοφίσθη ὡς μέτρον ἀναγκαῖον τὸ πιστοποιητικὸν κοινωτικῶν φρονημάτων διὰ τὸς διορισμοὺς, ἀπολύσεις δημοσίων υπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν. Διὰ τῶν μέτρων τούτων, αὐτόχρημα ἐγκλημάτων, διήρπεν τὸν λαὸν καὶ ἀπέκλεισε μέγαν ἀριθμὸν ἑλλήνων ἀπὸ τῆς δημοσίας ζωῆς τῆς χώρας, ἱκανῶν νὰ συμβάλωσι εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου. Τὸ Κράτος ἐνεκωλύθη τὸς προδότας τῆς Ἀκρας Δεξιᾶς καὶ τοὺς ἀποστάτας τῆς Ἀκρας Ἀριστερίας, τοὺς ὁποῖους ἐχρησιμοποίησε καὶ χρησιμοποίησε ὡς ὑπερέλληνας πληροφοριοδότας τῶν Ἀρχῶν καὶ εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν τῶν καθεστώτων τούτων, ἔχει ἀναθέσῃ τὴν κρίσιν, ἀνεξέλεγκτον πάντοτε, περὶ τῆς τάξεως τοῦ λαοῦ, τῶν ἐντίμων ἑλλήνων Πολιτῶν. Τούτων οὐτὶς ἐχούτων δὲν πρέπει ν' ἀδικήσωμεν τὰ ὄργανα τῆς τάξεως διὰ τὸν τρόπον ποὺ ἡσχόνησαν τὴν πολιτικὴν διώξεως τοῦ Κομμουνισμοῦ κατὰ τὴν διαρρυσάσαν δεκαετίαν καὶ διὰ τὴν σφαλερὰν γραμμὴν ποὺ ἡκολούθησαν ἐν τῇ ἐνασχόλει τῆς λίαν λεπτῆς ἀποστολῆς τῆς διώξεως τοῦ Κομμουνισμοῦ. Διότι τὴν γραμμὴν αὐτὴν ἐχάραξε τὸ Κράτος.

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος, πιστώσεις εἰς τὴν ἰδιαιτέρην ἐκλογικὴν τοῦ περιφέρειαν.

Ἐν πρώτοις εἶναι ἀνήκει τὸ φαινόμενον νὰ ἐπικρίνεται δημοσίᾳ οἱ Βουλευταί. Δεῦτερον ἀδικοῖ αἱ ἐπικρίσεις, διότι φυσικὸν εἶναι νὰ ἐνδιαφέραι καὶ καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν περιφέρειαν, ἡ ὁποία τοῦ ἐξήγαγε τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁ Βουλευτοῦ. Τρίτον διότι, ἀντὶ μορφῆς, ὥφειλεν ὁ ἔτερος συνάδελφος νὰ φροντίσῃ νὰ ἱκανοποιηθῇ καὶ ἡ ἰδική του περιφέρεια καὶ ν' ἀντιδράσῃ εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ συνάδελφου. Τέταρτον, ἀφ' οὗ δὲν μπορεῖ νὰ μνηστῇ τὸν ἄλλον εἰς δραστηριότητα, νὰ φροντίσῃ νὰ μὴ δημοσιεύῃ. Διότι μόνον ὡς δημοκρατικὰ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ δημοσίως γενομένη παρατήρησις δι' ὁ συνάδελφός του ἐργάζεται διὰ τὴν περιφέρειαν του. Ἀς μὲν ἡ δημοκρατία κατὰ μέρος. Καὶ ἄς φροντίσῃ οἱ Βουλευταί μὴ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ ἀμύλλαν, ἀλλ' ἀμύλλαν εὐγενή καὶ ὅχι δημοκρατικῶν.

Ἀκαθαρσίες παντοῦ...

Φαίνεται ὅτι οἱ ἀρμόδιοι δὲν περιέρχονται τὰ γύρω τῆς Πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ μὴς γὰ νὰ ἴδωσιν τί γίνεται. Τὸς συνιστῶμεν νὰ περιέλθουν τὴν περιοχὴν περὶ τὸ χάνι τοῦ κ. Φ. Διαμαντῆ γιὰ ν' ἀντιληφθῶσιν ἔχουν μεταβληθῇ εἰς κοπρῶνας, ποὺ προσβάλλουν τὸν πολιτισμὸν μας καὶ ἀποτελοῦν ἐστίας ἐπικινδύνους διὰ τὴν υγιείαν τῶν κατοίκων. Τὸ ἴδιο θ' ἀντιληφθῶσιν καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ξενοδοχείου «Ἀκταίων» παραλιακὴν λωρίδα, ὅπου τὰ θαλάσσια λουτρά. Ὅσοι ἀκαθαρσίαν παντοῦ. Καὶ στὴν περιοχὴ αὐτὴ λούονται στὴν θάλασσα καὶ ξένοι, οἱ ὁποῖοι δυσκολεύονται νὰ γδύθωσιν, διότι δὲν ὑπάρχει καθαρὸς χώρος ν' ἀποθέσῃ τὰ ρούχα τους.

Τυπογραφεῖον
Διονυσ. Κ. Ἀμαράντου
Ἀγ. Πάντου 3 Κέρκυρα

ΜΕΝΙΝΑ

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΑΛΛΑΣΣΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ

Ἐνα νέον ἀρδευτικὸν ἔργον

Εἶναι γνωστὸ τὸ μαρτύριον ἐνὸς ἀρχαίου Ἑλλήνου. Ὁ ταν πέθανε κατεδικάσθη ἀπὸ τοὺς Θεοὺς νὰ βρισκεται πάντοτε νὰ μὴν φθάνῃ νὰ πῇ τὸ νερό. Ὁ πολὺς κόσμος νομίζει ὅτι ὁ Ἕλληνας αὐτὸς ἦταν κάποιον πρόσωπον, σὺν ἐμάς, καὶ σάρκα καὶ ὀστά. Πράγματι ἦταν κάποιον πρόσωπον. Ἀλλὰ ὅχι ἀνθρώπος. Ἦταν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ ἑλληνικὴ γῆ. Πάντοτε περνᾷ τὸ νερό — καὶ παντοῦ ἡ ἑραρὶ λα εἶναι τὸ κοινὸν γνώρισμα τῶν χωραφίων μας. Τὰ ποτάμια περνῶν ἀπὸ δίπλα καὶ τὰ καλαμπόκια μένουσιν ἀπότιστα. Ἀκριβῶς αὐτὸ εἰχαντοῦπ' ὅψιν τοὺς οἱ πρόγονοί μας καὶ ἔπλασαν τὸν μῦθον. Παραδείγματα χιλιάδες. Ἐτοί ἦταν καὶ ἡ Μενίνα ὡς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Δίπλα τῆς περνᾷ τὰ χρυσὰ τοῦ νεροῦ ὁ Καλαμάς. Καὶ ὅμως τὰ 600 στρέμματα τοῦ χωριοῦ ἦταν ξηρικά. Τὸ καλαμπόκι — τὸ βαμπάκι — τὸ δένδρον ἐκαλλιεργοῦντο μάλλον γὰ νὰ περνᾷ ὁ καιρὸς. Ἡ ἀπόδοσις ἐλαχίστη ἂν ὄχι μὴδεν.

Ἐτοί εἶχον τὰ πράγματα ὡς πρὸ ἐνὸς ἔτους. Οἱ κάτοικοι ἐνδιαφέρθησαν καὶ ὥχλησαν τὰς ὑπηρεσίας. Αἱ ὑπηρεσίαι ἐκάναν τῇ μελέτῃ — ἐξεδύον τὰ ἀπαραίτητα χρήματα. Καὶ ἐκεῖ ποὺ ὁ ἀρχαῖος κατάδικος δὲν ἔφθανε νὰ πῇ τὸ νερό — ἔσπασε τὴν ἀλυσίδα, ἔφθασε τὴν πηγὴν καὶ χόρτασε.

Σήμερα ὁ κάμπος τῆς Μενί-

νας εἶναι πᾶς ποτιστικὸς. Ἡ ἄξια τῶν χωραφίων ἐπενταπλασιάσθη. Ὑπελογίσθη, προκεῖται μὲν νὰ γίνῃ ἡ κατασκευὴ τοῦ ἔργου ὅτι τὸ εἰσόδημα τῶν κατοίκων ἀπὸ 300.000 δρ. θὰ φθάσῃ τοὐλάχιστον εἰς 750.000 δρ. ἔτησιως. Τούτέστιν θὰ αὐξηθῇ ἔτησιως τὸ εἰσόδημα τῶν κατοίκων μὲ τὴν ὑπάρχουσαν μορφήν καλλιέργειας τοὐλάχιστον κατὰ 400.000 δρ. ἔως 500.000 δρ. ὅταν χρησιμοποιηθῶσιν λιπάσματα, φυτευθῶσιν δένδρα καλλιεργηθῶσιν τριφύλλια κ.λ.π. Τότε τὰ παραπάνω ποσὰ θὰ αὐξηθῶσιν ἀκόμα περισσότερον. Τὸ ἔργον τῆς Μενίνας ἀλλάξε τὴν ζωὴν τῶν κατοίκων τῆς. Ἐτοί ἀλλάξε καὶ ἡ ζωὴ τῆς γεωτονικῆς Κορύθειας — τῆς Σιδερῆς Φοινικίου καὶ ἄλλων χωριῶν τοῦ νομοῦ. Ἐτοί θ' ἀλλάξῃ καὶ τὸ παραποτάμου ὅταν ποτισθῶσιν καὶ αὐτοὶ τὰ 200 στρ. καὶ ὅλων τῶν χωριῶν μας δταν γίνονται ἔργα ποὺ χρειάζονται.

Πρέπει ὅμως τὰ ἔργα ταῦτα νὰ μελετηθῶσιν. Καὶ διὰ νὰ μελετηθῶσιν χρειάζονται γεωπονοὶ καὶ μηχανικοὶ, οἱ ὁποῖοι νὰ ἀσασχολοῦνται μὲ τὴν ἐπιστήμην τοὺς καὶ ὅχι μὲ τὰ χαρτιά. Ὅταν αὐτὸ ἐπιτευχῇ ἡ ζωὴ τῆς πατρίδος μας θ' ἀλλάξῃ ριζικῶς. Εἶναι πολλὰ τὰ ἔργα ποὺ μελετῶνται νὰ γίνωσιν καὶ γίνονται. Γι' αὐτὸ χρειάζεται καὶ ἀνάλογον προσωπικὸν γὰ νὰ μποροῦν καὶ τίς μελέτες νὰ κάμουν ἐγκαίρως καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἔργων νὰ κάμουν συστηματικώτερον.

Ὁ κ. Θωμ. Μακατσώρης ἄστεγος

Ἐνας πτωχὸς βιοπαλστής, ὁ κανδηλανάτης τῆς ἐκκλησίας, ὁ ἐκ Πλαισίου Θωμὰς Μακατσώρης, εἶδε τὴν παρασμένην ἐβδομάδα ἀναφλεγόμενὴν τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκ πυρκαϊᾶς. Δὲν ἔμεινε τίποτε ὅρθον καὶ ἦδη εἶναι ἄστεγος μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Νομίζομεν ὑποχρέωσιν νὰ κάμωμεν ἐκκλινῶν πρὸς τὰ φιλάνθρωπα, ἀνθρωπιστικὰ καὶ συμπατριωτικὰ ἀσθήματα ὅλων νὰ γένῃ καὶ ἰδιαιτέρως τῶν Πλαισίων, ὅπου δὴ ποτε καὶ ἂν εὐρίσκονται, νὰ ἐνισχυθῶσιν τὸν πτωχὸν συμπατριώτην διὰ νὰ ξαναφύσῃ τὸ σπιτάκι του.

Ἡ ἐφημερίς μας αἰσθανόμενὴ τὴν ἀνάγκην καὶ ἀνταποκρινόμενὴ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀπανταχοῦ εὐρισκόμενων συμπατριωτῶν θέτει τὰς στήλας τῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀτυχοῦς συμπατριώτου μας ἀνοιγούσα θυρίδα ἐλσφορῶν.

Αἱ ἐλσφορὰ ἀποστελλόμεναι ἡμῖν θ' ἀναγγέλλονται διὰ τῆς παρούσης στήλης.

Πρῶται ἐλσφορὰ
I. Κ. Οἰκονομίδης δρ. 100
K. N. Μακατσώρης » 100

Ἡ «Ἡπειρωτικὴ Φωνή»

Ὑπὸ τοῦ παλαιμάχου συνάδελφου κ. Κ. Νάκου καὶ τοῦ κ. Χρ. Λάμπρου ἐξεδόθη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκυκλοφόρησεν ἡ δεκάμερος ἐφημερίς «Ἡπειρωτικὴ Φωνή», με ἐκλεκτὴν ὕλην Ἡπειρωτικῶν περιεχομένων. Εἰς τὴν νέαν συνάδελφον εὐχόμεθα εἰλιν κρινῶς καλὴν σταδιοδρομίαν.

Ἰδρυσις Κονσερβοποιείου

Ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας ὁπέβαλεν εὐνοϊκὴν πρότασιν πρὸς τὸ ὕψους Γεωργίας διὰ τὴν ἰδρυσιν Κονσερβοποιείου ἐν Ἡγουμενίτῃ.

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΕΙ Ο Κ. Κ. Σ. ΤΖΙΜΑΣ

Πρὸς τὸν κ. I. Κ. Οἰκονομίδην Ἡγουμενίτσαν

Σὰς παρακαλῶ ὥπως εὐαρεστηθῇ καὶ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν ἑγκρίτον ἐφημερίδα σας, ἡ ὁποία στέκεται θαυραλέως συμπαραστάτης καὶ ὑποστηρικτῆς τοῦ ἀδικουμένου ἀγροτικοῦ κόσμου τῆς Θεσσαλίας τὰ κατωτέρω:

Πρῶτος χριστιανὸς ἐκ τῶν Σουλιοτοχωριῶν ἦλθεν καὶ ἐγκαταστάθηκε τὸ 1924 στὸ Γαρδίκιον Παραμυθίας, ποὺ ἦτο πλοῦσιον Τουρκοχώρι, ἦταν ὁ πατὴρ μου Σωτήριος Τζίμας, ὁ ὁποῖος, μὲ ὑπερνανθρώπους προσπάθειας, κατῶρθωσε νὰ φέρῃ καὶ ἄλλους ἀπὸ τὰ Σουλιοτοχώρια. Ἐκαμὲ τὸ Σ.Α.Α.Κ. Ἡ ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων Παραμυθίας τοὺς ἔδωσε ἀπὸ 20—30 στρέμματα ἀγρότου γῆς ὡς κλήρον. Ἐκαμὲ Γ. Συνεταιρισμὸν γιὰ ν' ἀξιοποιήσῃ τὴν ἄγονη γῆ. Γι' αὐτὸ ὁ Τούρκος δὲν ἐχώνευσε αὐτοὺς. Καὶ δταν βρῆκαν τὴν εὐκαιρίαν στὸν πόλεμον 1940—42 μᾶς ἐκδικήθηκαν μὲ τὸ παραπάνω. Μᾶς ἔκαψαν τὰ σπῖτια μας, μᾶς λεηλάτησαν τὸ βίον μας, ἄλλους ἐσκότωσαν καὶ μεῖς ποὺ μεῖναμε τρέχοντας στὰ ἡρώων καὶ χῶματα τοῦ Σουλίου, νὰ σώσωμε τὴν ζωὴν μας, μεῖναμε «μὲ τὴν κεφαλὴν κλίναν».

Τὸ 1944 ποὺ ἐπανάθηκαμὲ στὰ σπῖτια μας τὰ βρήκαμὲ ἐρειπωμένα. Ἀρχίσαμὲ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὸ νέο νοικοκυριὸν μας. Μαζὶ μὲ μᾶς τὴς παλῆς 30 Γαρδικιώτικες οἰκογένειες ἦλθαν καὶ ἄλλες 100 οἰκογένειες: Σκαπετινοῦ, Λάκκα, Σοῦλι, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν Πρέβεζα. Ὅλοι Κομματάρχοι καὶ Καπεταναῖοι. Κατέλαβον αὐθαίρετως Μουσουλμανικὴν περιουσίαν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν «διεμελισαντο τὰ ἱμάτια μου καὶ ἔβαλον κλῆρον». Ἡμᾶς δὲν μᾶς λογάρισαν καὶ ὁδού. Ἄν ἔβανον κλῆρον θ' ἄπενε καὶ ὁ πατέρας μου 5—10 στρέμματα. Ἀλλὰ σκοτώθηκαν μετὰ τῶν πολεμῶν νὰ πάρῃ τὰ περισσότερα γιὰ νὰ γίνωσιν μονομῆδες ἀγᾶδες! Ἐπειτα τὸ 1946 ἦλθεν ἡ Στέγασις. Ἐφίκασε σὲ μερικοὺς ἀπὸ ἕνα σπιτάκι γιὰ νὰ καθίσουν. Τὸν πατέρα μου τὸν παραμέλησαν διότι δὲν ἔδωκε ἡ νύμφη πλῆρωσιν ρουσφέτι, τὸ ἴδιο ἔγινε καὶ τὸ 1949—50. Στενυθήσαν οἱ ξένοι ποὺ δὲν ἦταν πυροπαθεῖς, ἀλλὰ τοὺς ἐκάνε ἡ λίρα Πυροπαθεῖς. ὁ πατὴρ μου δὲν δέχθηκε νὰ δώσῃ ρουσφέτι στὸν τότε μεσίτη τῶν ὑπαλλήλων τῆς στεγασίας. Καὶ μένει ἀκόμη μὲ τὰ ἐννεὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀστεγαστοῦ καὶ μᾶς βαράει τὸ ἀνεμωσοῦρι, τὸ χαλάκι καὶ οἱ σταλαματιᾶς τῆς Βροχῆς τὸν χειμῶνα. Αὕτῃ εἶναι ἡ Δικαιοσύνη.

Ἐφυγε ὁ ἱμπεριαλισμὸς καὶ κυριαρχεῖ ὁ Ζαΐμης; Δὲν φθάνουν αὐτὰ τοῦ πατρός μου τὰ βάσανα. Οἱ χωροφύλακες τὸν ἐπιάσαν καὶ τὸν πῆγαν συνοδεῖα στὸ ταμεῖον Παραμυθίας γιὰ νὰ πληρώσῃ τὰ ἐντάλματα Μουσουλμανικὰ χρέη, χωρὶς νὰ ἔχῃ οὔτε ἕνα στρέμμα Μουσ. κλήμα. Ἦθελε δὲν ἦθελε ἐπλήρωσῃ τὸ ἕνα ἐντάλμα 315 δρχ.

Ἡ καθυστέρησις τοῦ φύλλου μας

Ζητοῦμεν συνγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας διὰ τὴν σημεῖσθαι καθυστέρησιν διὰ τὴν ἑγκαίρην διανομὴν τοῦ φύλλου μας τῆς περασμένης ἐβδομάδος, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς τὰς παρεμβλῆσεις ἐορτῶν τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ, ὅπου τυπώται ἡ ἐφημερίς μας καὶ εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον.

γιὰ νὰ μὴ καθίσῃ στὰ μπουντροῦμα Παραμυθίας. Αὕτῃ εἶναι ἡ Δικαιοσύνη; Νὰ μᾶς πέρνουν ἀδίκως ἀπὸ τὴν ἐργασία καὶ νὰ μᾶς κλείουν στὴ φυλακὴ; Ζητοῦμε νὰ μάθωσιν ποῖος μᾶς ἔβγαλε χρεώστες καὶ μᾶς στέλλει ἡ μὴ ὑπηρεσία στὴν ἄλλῃ ἡμῶς ἀποτέλεσμα. Ποὺ θὰ πάμε ἔτσι;

Γαρδίκιον Σουλίου 12/8/56
Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν
Κων. Σ. Τζίμας

Σημ. «Πανθήκη». — Ὁ ἐπιστολογράφος μᾶς εἶναι ἀγνώστος. Ἐάν ὁ ἴδιος ἔγραφε τὸ γράμμα εἶναι ἀξίος ἐπαίνου. Χειρίσθηκε καλὰ τὸ θέμα. Ἐδῶκε παραστατικὰ τὴν εἰκόνα τῆς ἐποχῆς τῆς λείρας, ποὺ ἐρόθυμζε τὰ πάντα. Εἰς τὸ ἐρώτημά του «ποὺ θὰ πάμε ἔτσι» τοῦ ἀπαντῶμεν: Θά πάμε κατὰ Διὰβόλου! Θὰ διαλύσωμε τὸ Κράτος καὶ θὰ ἀνοίξωμε διὰ πᾶς τὰς πόρτας στὸν Κομμουνισμόν τοῦ ὁποῖον δυναμώοντες οἱ ἑθνικοφρόνες καὶ πολέμοιμεν ἡμεῖς οἱ Δημοκρατικοί.

ΕΙΜΑΣΘΕ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ..

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος μεταβάλλεται εἰς οἶκον ἔμπορίου. Οἱ μικροπωλῆτες καταλαμβάνουν νῦν καλῶτερον χωρὶον. Ἐμπόριον σὲ ὅλα. Καὶ ἔμποριον σάρκος ἀκόμα.

Ντάγκ, Ντάγκ, ἡ καμπάνα. Καλεῖ τοὺς πιστοὺς τῆς λειτουργίας. Ἀδεία ἡ ἐκκλησία. Τὴν ἴδια ὥρα ποὺ ψαλμοὶ τῆς θείας ἀκολουθίας τὰ βιολιά συναρπάζουν περισσότερον τὰ πλήρη. «Οἱ πιστοὶ» τοῦ κρῖνον τὰ πατήρια μὲ ὄζον. Γλέντι ἀρχίζει ἀπὸ τὸ πρῶν. Τὰ πορτοφόλια ἀδείαζουν γιὰ τὸ ὄζον, τὸ ψητὸ καὶ τὰ βιολιά. Χορὸς καὶ πάλι χορὸς. Τρακοῦβεργο τὸ γλέντι. Γι' αὐτὸν τὸν σκοτὸ πηγαίνουν οἱ σιγερμενὶ Χριστιανοὶ στίς πηγύρεις. Ἀδείαζον τὸ κεμπὲρι τοὺς σὸ γλέντι. Καὶ φεύγουν φορτωμένοι πειδὸ πολλὰς ἀμαρτίαι. Καὶ δταν γυρῶσιν στὰ σπῖτια τῶν τότε θά θυμηθῶν, πῶς γιὰ νὰ γλεντήσῃν ἀφῆκαν τὰ παιδιὰ τοὺς χωρὶς ψωμί. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὰ ἴδια ἐπαναλαμβάνουν καὶ τὸν ἐπόμενον χρόνον.

Τέτοια εἶναι ἡ σύγχρονη ἐποχὴ. Ἐνας φίλος μας ὁ κ. Γ. Κ. μᾶς ἔστειλε μιά ἐπιστολὴν καὶ μᾶς ἔδωκε τὸ σημερινὸν μᾶς θέμα. Ἐχει τὴν ἀπαίτησιν νὰ δημοσιευθῇ. Γιὰ νὰ δοθῇ ἔπαινος σ' ἕνα χωρὶκόν του, ποὺ στὴν διπλὴν πανηγύρι τοῦ Ἀγ. Πνεύματος καὶ τοῦ Σωτήρος στὴ Πλακωτῇ, ἔδωσε πολλὰ λεφτὰ δικὰ του γιὰ νὰ διασκεδάσῃ ὅλο τὸ χωριὸν μὲ δυὸ «κουμανιές», βιολιά καὶ πλούσια τ' ἀγαθὰ. Θὰ τὸν ἐπαινίσωμε ἐάν τὰ λεφτὰ ποὺ ἔδωσε σὲ τῶν στοὺς πτωχοὺς τοῦ χωριοῦ του. Αὐτὸ θὰ εὐχαριστοῦσε καὶ τὸν Σωτῆρα ποὺ γιόρταζε ἄλλ' αὐτὸς προτίμησε νὰ τὰ δώσῃ στοὺς βιολιτζήδες! Τῶκα με αὐτὸ γιὰ ἐπίδειξι. Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι κατὰ πρῆξιν νὰ γίνῃ ὥστε οἱ ὁρησκευτικὲς πανηγύρεις οἱ σημερινὲς πρέπει ν' ἀλλάξουν μορφή. Ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ οἰκὸς ἐμπορίου καὶ ἀσχημῶν. Καὶ ἀφαιρέσῃ τῶν πορτοφολίων τῶν πτωχῶν ποὺ ἐπιτελοῦν τὴν οικονομικὴν καχεξίαν καὶ φέρουν καὶ τὴν ἠθικὴν ἐξάρθρωσιν τῆς κοινωνίας.

I. Κ. Ο.

ΓΑΜΟΙ

Σταυρὸς Τσίγκας Βορείου πειρώτης καὶ δις Ἀγγατὰ Εὐαγγελίου Ἰωάννου Χρηστάς Ἀχουρίων Βαβουρίαν ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Κερκύρᾳ.

Τὰ θερμὰ μας συγχαρητήρια.

Διὰ τῆς ἑφημερίδος μας

διὰ τῆς ἑφημερίδος μας